

Retningslinjer for behandling af eksponeringer for markeds- og modpartsrisiko i standardformlen

Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed ("EIOPA-forordningen")¹ udsteder EIOPA retningslinjer for behandlingen af eksponeringer for markeds- og modpartsrisici i standardformlen.
- 1.2. Retningslinjerne vedrører artikel 104 og artikel 105 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EU af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)² samt artikel 164-202 i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter "Forordning (EU) 2015/35")³.
- 1.3. Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. Retningslinjerne har til formål at fremme konvergens i praksis på tværs af medlemsstaterne og bistå selskaberne med anvendelsen af standardformlens moduler for markeds- og modpartsrisici.
- 1.5. Med henblik på disse retningslinjer er følgende definition udarbejdet:
 - ved "kort aktieposition" forstås en kort position vedrørende aktier, som skyldes short selling i den i artikel 2, stk. 1, litra b, i forordning (EU) 236/2012 omtalte betydning.
- 1.6. Såfremt begreberne ikke er defineret i disse retningslinjer, har de den betydning, der er defineret i de i indledningen omtalte retsakter.
- 1.7. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. april 2015.

Retningslinje 1 – Personaleydelser

- 1.8. Hvor forpligtelser for ydelser til medarbejdere er indregnet i overensstemmelse med kapitel II i Forordning (EU) 2015/35, bør virksomhederne tage højde herfor i beregningen af kapitalkravene for modparts- og markedsrisici. Til dette formål bør selskaberne tage højde for arten af ydelserne og i givet fald arten af alle kontraktlige aftaler med en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i direktiv 2003/41/EF eller et andet forsikrings- eller genforsikrings-selskab, der varetager disse ydelser.
- 1.9. Såfremt forvaltningen af de aktiver, der dækker forpligtelserne vedrørende personaleydelser, er blevet outsourcet, bør selskaber, der tegner pensioner,

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797

tage højde for disse i beregningen af kapitalkravet for modulerne for markeds- og modpartsrisici, forudsat at de er ansvarlige for ethvert værditab på disse aktiver.

Retningslinje 2 - Call-optioners virkning på varighed

1.10. Ved fastsættelsen af varigheden af obligationer og lån med call-optioner bør selskaberne tage højde for, at de måske ikke opsiges af låntager i det tilfælde, kreditværdigheden forringes, kreditspændet forøges eller renterne stiger.

Retningslinje 3 – Gennemsnitlig løbetid for det løbetidsbaserede delmodul for aktierisici

1.11. Selskaberne bør fortolke den i artikel 304, stk. 1, litra b, nr. iii, i Solvens II-direktivet omtalte gennemsnitlige løbetid som varigheden af forpligtelsernes aggregerede cash flows.

Retningslinje 4 – Delmodul for renterisiko

1.12. Selskaberne bør medtage alle rentefølsomme aktiver og passiver i beregningen af kapitalkravet for delmodulet for renterisici.

1.13. De forsikringsmæssige hensættelser bør genberegnes under de scenarier, der anvender den risikofrie rentekurve efter chokket, som bestemmes ved stresstest af den grundlæggende risikofrie rentekurve og ved tilføjelse af matchtilpasning, volatilitetsjustering eller overgangsforanstaltningen for den risikofrie rentekurve i henhold til artikel 308, litra c, i Solvens II-direktivet, såfremt den finder anvendelse.

1.14. Aktivværdien bør genberegnes under scenarierne ved kun at stressteste den grundlæggende risikofrie rentekurve, og eventuelle spreads over den grundlæggende risikofrie rentekurve bør bevares uændret. Dette kan indebære brug af en modelbaseret værdiansættelse af aktiverne under stresstestene.

1.15. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at aktivværdierne før stresstestene ved brug af en modelbaseret værdiansættelse er konsistente med de officielle markedskurser for relevante aktiver på aktive markeder.

Retningslinje 5 – Investeringer med karakteristika som egenkapitals- og gældsinstrumenter

1.16. Når aktiver udviser karakteristika som låne- og egenkapitalsinstrumenter, bør selskaberne tage højde for disse karakteristika ved fastsættelsen af, hvilke delrisikomoduler for standardformlen, der bør finde anvendelse.

1.17. Ved fastsættelsen af, hvilke delrisikomoduler for standardformlen, der finder anvendelse, bør selskaberne overveje aktivets økonomiske indhold.

1.18. Når aktivet kan anses for at være sammensat af særskilte komponenter, bør selskaberne i det nødvendige omfang anvende de relevante stresstest på hver af disse komponenter særskilt.

- 1.19. Når det ikke er muligt at anse aktivet for at være sammensat af særskilte komponenter, bør selskaberne basere beslutningen om, hvilke af delrisikomodulerne for standardformlen, der finder anvendelse, på, hvorvidt det er gælds- eller egenkapitalkarakteristikaene, der er fremherskende i økonomisk forstand.

Retningslinje 6 - Korte aktiepositioner

- 1.20. Når selskaberne besidder korte aktiepositioner, bør de kun anvendes til at modregne lange aktiepositioner i beregningen af kapitalkravet for aktierisici, såfremt kravene i artikel 208-215 i Forordning (EU) 2015/35 er opfyldt.
- 1.21. Selskaberne bør se bort fra alle andre korte aktiepositioner (resterende korte aktiepositioner) i beregningen af kapitalkravet for aktierisici.
- 1.22. De resterende korte aktiepositioner bør ikke anses at stige i værdi ved anvendelse af stresstest på aktier.

Retningslinje 7 – Delmodul for koncentration af markedsrisici

- 1.23. Med forbehold for artikel 187, stk. 3, 2. afsnit, i Forordning (EU) 2015/35 bør selskaberne ikke tildele en risikofaktor på 0 % for investeringer, der ejes af enheder, der er medtaget på listen i artikel 187, stk. 3, i Forordning (EU) 2015/35.

Retningslinje 8 – Udlånstransaktioner i værdipapirer og lignende aftaler

- 1.24. Ved fastlæggelse af kapitalkravene for transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer og repo eller reverse repo, herunder likviditetstilførende swaps, bør selskaberne følge indregningen af de udvekslede poster i Solvens II-balancen. De bør ligeledes tage højde for kontraktbetingelser og risici hidrørende fra transaktionen eller aftalen.
- 1.25. Hvis det udlånte aktiv forbliver på balancen, og det modtagne aktiv ikke anerkendes, bør selskaberne:
- (a) anvende de relevante delmoduler for markedsrisici på det udlånte aktiv
 - (b) medtage det udlånte aktiv i beregningen af kapitalkravet for modpartsrisici for type 1-eksponeringer og tage hensyn til den risikobegrænsning, som det modtagne aktiv indebærer, hvis det anerkendes som sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med kravene i artikel 214 i Forordning (EU) 2015/35erne.
- 1.26. Når det modtagne aktiv anerkendes, og det udlånte aktiv ikke forbliver på balancen, bør selskaberne:
- (a) anvende de relevante delmoduler for markedsrisici på det modtagne aktiv
 - (b) tage højde for det udlånte aktiv i beregningen af kapitalkravet for modpartsrisici for type 1-eksponeringer baseret på balanceværdien af

det udlånte aktiv på tidspunktet for udvekslingen, såfremt kontraktbetingelserne og de retlige bestemmelser, i tilfælde af låntagers insolvens, giver anledning til en risiko for, at det udlånte aktiv ikke returneres, selv om det modtagne aktiv er tilbageleveret.

- 1.27. Hvis det udlånte aktiv og det modtagne aktiv anerkendes i Solvens II-balancen, bør selskaberne:
- (a) anvende de relevante delmoduler for markedsrisici på det udlånte aktiv og det lånte aktiv
 - (b) medtage det udlånte aktiv i beregningen af kapitalkravet for modpartsrisiko for type 1-eksponeringer og tage hensyn til den risikobegrænsning, som det modtagne aktiv medfører, hvis det anerkendes som sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med kravene i artikel 214 i Forordning (EU) 2015/35
 - (c) tage højde for forpligtelser på dets balance, som udspringer af lånearrangementet, i beregningen af kapitalkravet for delmodulet for renterisici.

Retningslinje 9 – Forpligtelser, der kan udløse betalingsforpligtelser

- 1.28. I henhold til artikel 189, stk. 2, litra e, i Forordning (EU) 2015/35 bør kapitalkravet for type 1-eksponeringer i modulet for modpartsrisici anvendes på juridisk bindende forpligtelser, som et selskab har tilvejebragt eller arrangeret.
- 1.29. Når der ikke udtrykkeligt er angivet nogen pålydende værdi i arrangementet vedrørende forpligtelsen, bør selskaberne fastlægge tabet som følge af misligholdelse, jf. artikel 192, stk. 5, i Forordning (EU) 2015/35, på grundlag af en skønnet pålydende værdi.
- 1.30. Den skønnede pålydende værdi er det højeste beløb, som forventes at blive betalt i tilfælde af en kreditbegivenhed for modparten.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.31. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de nationale kompetente myndigheder sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.32. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.33. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.

1.34. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelse om revision

1.35. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.